

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1.) Z.**, bytom Z., **2.) I.**, bytom Z., v dovolacom konaní zastúpení JUDr. D., advokátom, N., proti odporcovi: **O. M.** so sídlom P. zastúpenému JUDr. S., advokátom, P., **o zaplataenie 873,00-€ (26.300,00-Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 2C/116/2004, o dovolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. marca 2009 sp. zn. 2Co/216/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 26. júna 2007 č.k. 20 C 116/2004-185 zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia domáhali zaplataenia sumy 873,00-€ (26.300,00-Sk) s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu. Navrhovateľov zaviazal zaplatiť odporcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Na odvolanie navrhovateľov Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 12. marca 2009 sp. zn. 2Co/438/07 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Vo svojom rozhodnutí sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa spočívajúceho v tom, že bezdôvodné obohatenie na strane odporcu nevzniklo pretože

podľa ust. § 17 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. v znení k 31.08.2002, prevodom vlastníckeho práva družstevného bytu zaniká nárok člena družstva na vrátenie členského podielu. Ide o ustanovenie, ktoré zo zákona upravuje nemožnosť vrátenia členského podielu, v prípade ak dôjde k odkúpeniu družstevného bytu do vlastníctva člena družstva. Konštatoval, že síce súd prvého stupňa nesprávne uviedol ustanovenie, z ktorého vychádzal, ale jeho text citoval doslovne, preto je nepochybné, že mal na mysli ust. § 17 ods. 6 zák. 182/1993 Z.z., preto rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie navrhovatelia. Navrhovali, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dovolaní predovšetkým poukázali na to, že odvolací súd zaujal právny názor bez zistenia toho, či boli navrhovatelia v čase uzavretia zmluvy členmi stavebného bytového družstva a tým sa odchyľil od svojho predchádzajúceho názoru. Vytkli, že odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí nezmenil o svojej predošlej argumentácii a právnom názore uvedenom v uznesení zo dňa 19.2.2007 a nereagoval ani na to, že vytýkali prvostupňovému súdu, že sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci

(§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), odvolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení a ani samotní dovolatelia žiadnu z týchto väd nenamietali.

I keď navrhovatelia v dovolaní bližšie nešpecifikovali žiadny dovolací dôvod, z kontextu tohto mimoriadneho opravného prostriedku možno vyvodiť, že dovolatelia zrejme namietali, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V tejto súvislosti treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľov je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporcovi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28.septembra 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Hrčková Marta